

Lui...

Ina M.

Trezește floarea albastră
O nație adormită
Și la fereastră-n glastră,
Ea e mereu iubită.

Luceafărul privește
Milenii-n șir la ea
Și ea tot înflorește
Iubind de veci o stea.

Trecând pe lângă ploi,
Un tânăr răscolit
Pământu' lasă-n stropi,
În suflet e mâhnit

Căci fata mult iubită,
În codrii seculari,
E altului sortită,
Aleargă pe cărări

Fugind de crunta soartă...
Dar freamătul de codru
O duce de îndată
Spre lacu-adânc și negru.

Seara pe deal se lasă,
Sute de păsărele,
Spre marea somnoroasă
Se duc să strângă stele.

Un singur dor mai are
Poetul nepereche...
Poporul în hotare,
Credința lui străveche,

Să înflorească-n pace,
Să-și regăsească calea...
Căci de un timp înapoi
Se ofilește floarea!